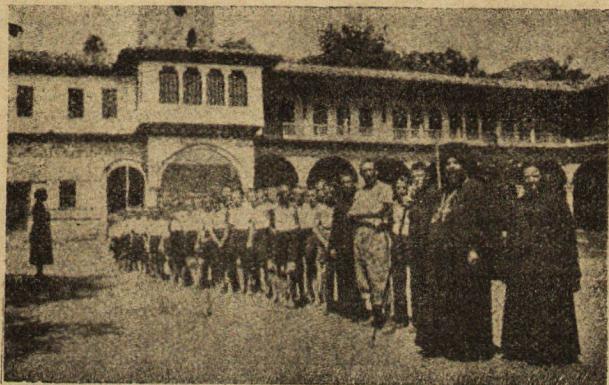

Старците съ игумена живееха въ тези прихлупени килии. На западъ отъ тяхъ идеше широка готварница, до нея фурна и стая за прислугата.

Отъ жгъла на западната страна започва главната массивна сграда. Тя върви въ два високи ката. Най-първо отваря порта на западъ, отгдето манастирът се съобщава съ безкрайните гори, съ кошарите, говеждия оборъ, конския оборъ, кочините въ дола. Отъ тази порта потигла покрай хълма масивно каменна сграда — долен катъ, изба съ малки прозорци съ желъзни рашетки, но съ голъми врати. Тука сѫ зимниците, въ които се пазятъ грамадни каци, казани, бъчви, сѫдове и многобройна манастирска покожщина. Този каменъ катъ е извънредно якъ и малкиятъ му тѣсни прозорци изглеждатъ отъ външната страна на бойници. Посрѣдъ сградата се издига великолепна камбанария, въ голъмия сводъ подъ който текатъ води отъ два шулнара. Отъ камбанарията

Дворъ на манастира „Св Илия“. Днешниятъ Митрополитъ Софроний преглежда лѣтуващите юноши.

зданието продължава на североизтокъ. Горниятъ етажъ, въ лѣвото крило, се състои отъ два реда стаи и посрѣдата коридоръ до камбанарията, а отъ нея нататъкъ стантъ оставатъ само въ външната страна, а въ вътрешната се обтѣга красивъ чардакъ надъ сводови колони и рѣзбарски стобори. Въ срѣдата до камбанарията, надъ чешмата, се изсача въ форма на издадина стая съ четири красиви и високи прозорци. Това е новата приемна на игумена, изработена съ рѣзба и други украси по примѣра на другите богати манастири. Северната страна се чупи на изтокъ въ сѫщия редъ и стилъ: стантъ за гости и посетители гледатъ на вънъ, а предъ тяхъ откъмъ двора се шири хубавъ чардакъ, изложенъ на южното слънце. Цѣлата тая страна е построена съ събра-нитъ дарения изъ селата и отъ еснафите въ Търново,